

forhold til huslejen og indkomsten. Det forudsættes, at husstande med højere indkomster er i stand til selv at betale en større procentuel andel af indkomsten til boligformål end husstande med lavere indkomster. Også maksimumsydelserne, der er fastsat i loven, forudsætter et givet indkomst- og huslejeniveau.

De tekniske vanskeligheder ved en justering skyldes også, at lejen udvikler sig anderledes over tiden end indkomsten.

Som følge heraf har det i de senere år vist sig nødvendigt hvert år at foretage korrektioner i beregningsgrundlaget og forhøjelse af maksimumssatserne for at tilpasse ordningen til det ændrede indkomstniveau.

Det nu udarbejdede forslag indeholder en justeringsmekanisme, som tager sigte på at træde i stedet for de årlige ændringer af selve loven.

Principperne for denne justering bygger på, at gældende lov forudsætter et beregningsgrundlag for indkomsterne baseret på reguleringspristallet. Med virkning fra hvert års første januar, første gang januar 1977, ændres grundlaget i forhold til den prisbevægelse, der kan aflæses ved reguleringspristallets bevægelse fra juli forrige år til juli sidste år.

Når juli-pristallet lægges til grund fås den fornødne tid til at foretage de ændringer af boligsikringstabeller m. v., der er fornødne, inden ændringen skal træde i kraft pr. følgende 1. januar.

a. Det almindelige beregningsprincip går ud på, at boligsikring ydes, når lejen overstiger et beløb, der i procent af husstandsindkomsten udgør:

12 pct. af de første 20.000 kr.

15 pct. af de næste 20.000 kr.

25 pct. af det overskydende beløb.

For hver 5 points prisstigning forudsættes disse grænser forhøjet hver med 1.000 kr.

Laveste grænsebeløb er 1.800 kr., der ved 5 points prisstigning forhøjes med 120 kr.

b. Boligsikring ydes fuldt ud til husstandsindkomster, der ikke overstiger 70.000 kr.

For hver 5 points prisstigning forudsættes denne grænse forhøjet med 4.000 kr.

c. Indkomstfradraget for børn, 3.000 kr. pr. barn, foreslås forhøjet med 150 kr. for hver 5 points stigning i reguleringspristallet, og det skattepligtige indkomstbeløb, som et barn må have, inden det indgår i forældrenes boligsikringsberegning, der udgør 5.000 kr., foreslås forhøjet med 250 kr. for hver 5 points stigning.

d. Maksimumsydelserne, der udgør 2.640 kr. med tillæg af 2.640 kr. for hvert af de første 4

børn, foreslås forhøjes med 120 kr. for hver 5 points stigning.

e. Den leje, som boligsikringsmodtageren selv skal betale for tiden 3.000 kr. ved boligsikring efter §§ 2 og 3 og 1.800 kr. ved boligsikring efter § 3 a, foreslås forhøjet med henholdsvis 120 og 100 kr. for hver 5 points stigning.

I alle de nævnte tilfælde har det været tilstræbt at ændre grænserne med 5 pct. Variationer herfra skyldes, at det som ordningen er opbygget, er nødvendigt at regne med ydelser, der er delelige med 120 og indkomstgrænser på hele 1.000.

Boligsikring for pensionister efter § 3 og ydelser til pensionistboligindehavere efter § 16 søges ændret efter tilsvarende principper.

Arbejdet i udvalget vedrørende samordning af skatter og sociale ydelser har haft væsentlig betydning for udformningen af boligsikringslovene af 1974 og 1975. Det er tilstræbt, at den enkelte boligsikringsmodtagers indkomstændringer skulle virke mindre følelig på hans boligsikringsydelse. Det har især givet sig udslag i blidetrapping af ydelserne for husstande med indkomster i grænseområder. Gennem udvalgets arbejde kan imidlertid ikke løses det mere generelle problem for boligsikringsordningen, den almindelige generelle indkomstændring rejser. Det skyldes, at boligsikring skal reguleres både efter husleje og indkomst, medens andre sociale ydelser normalt kun reguleres efter indkomsten.

Udvalget vedrørende samordning af skatter og sociale ydelser har endvidere arbejdet med tanken at udarbejde en »lovmodel«, hvorved det ved anvendelse af edb bliver muligt at afprøve virkninger af foreslåede ændringer i skatte-, social- og boliglovgivningen, inden disse gennemføres. En sådan lovmodel indebærer en oversigt, dels over virkningerne for de enkelte grupper af husstande som flere samtidigt foreslåede ændringer af lovregler med indbyrdes sammenhæng medfører, dels over totalvirkningen for det offentlige. Disse fordele forudsætter imidlertid, at der samtidig sker en udbygning af det statistiske grundlag for beregningerne. Det må således for boligsikringens vedkommende anses for nødvendigt at have et realistisk befolkningsgrundlag at gennemprøve lovmodellen på. Med gennemførelse af forslaget til lov om bygnings- og boligregistrering vil man være bedre i stand til at gennemføre undersøgelser, der forudsætter kendskab til indkomst- og husleje forhold hos den gruppe lejere, der skal undersøges.

På denne baggrund har man som ved tidligere lovændringer i samarbejde med Kommunedata og Ålborg kommune undersøgt, hvordan de nuvæ-